

VAGANT

ОРГАН ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

**Ти що, ще не бачив
своєї країни?**

Читайте на ст. 6

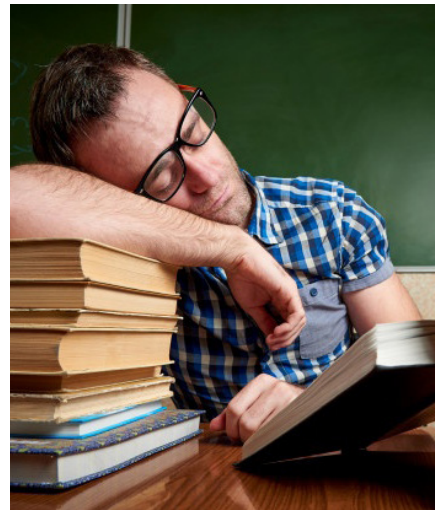
**Як впоратись із весняною
тривожністю?**

Читайте на ст. 5

**До Могилянки прибув
з візитом професор
Університету Іллінойсу Ара
Текіян**

Читайте на ст. 12

Перша пара? Я ще посплю

Читайте на ст. 4

У цьому номері читайте:

• Pro важливе	2
• Університетські бесіди: Щаслива жінка – освічена жінка.....	3
• Корисно студенту: Перша пара? Я ще посплю..... Як впоратись із весняною тривожністю?..... Ти що, ще не бачив своєї країни?.....	4 5 6
• Легко про складне: Космос Україні!.....	7
• Новини: Студенти-політологи ЧНУ ім. Петра Могили знову стали призерами конкурсу наукових робіт..... Студенти Медичного інституту ЧНУ ім. Петра Могили нагадали, що питання університетської клініки в Миколаєві досі не вирішено..... Викладачі ЧНУ ім. Петра Могили взяли участь у X щорічній Міжнародній науковій конференції в Інституті філології Київського університету ім. Б. Грінченка..... До Могилянки прибув з візитом професор Університету Іллінойсу Ара Текіян..... Студенти Могилянки представили науково-дослідну роботу на Second International Workshop on Computer Modeling and Intelligent Systems CMIS-2019.....	10 11 11 12 13
• Цікаво про: Класична музика в повсякденному житті..... Велике перевтілення: які технологічні сюрпризи чекають на людство?..... ТРУДНОЩІ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ.....	13 14 15
• Фото місяця	16

• Pro важливе

• **1 квітня** – стартувала школа «Юного гіда-перекладача», яку організували викладачі кафедр теорії та практики перекладу Інституту філології ЧНУ ім. Петра Могили.

• **2 квітня** – студенти Могилянки перемогли в змаганнях з настільного тенісу в рамках XVII обласних спортивних ігор серед студентів університетів 2018-2019 р.

• **5 квітня** – пройшла Велика профорієнтаційна гра «Your start» для учнів 10-11 класів, яку організувала кафедра соціальної роботи, управління і педагогіки ЧНУ ім. Петра Могили. Метою проведення Великої профорієнтаційної гри «Your start» є стимулювання творчого самовдосконалення, ознайомлення з основними психологічними та моральними засадами безпечного перебування в Інтернеті, сприяння професійному самовизначенню та набуттю практичних навичок для різних галузей суспільного життя учнівської молоді.

• **8 квітня** – студентка 251 групи спеціальності «Право» ЧНУ ім. Петра Могили Вікторія Дудка стала переможцем та отримала диплом другого ступеня на фінальному етапі IX Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Т. Шевченка серед студентів ЗВО.

• **11 квітня** – до ЧНУ ім. Петра Могили завітала делегація, яка представляла Республіку Корею. У складі делегації до університету прибули Надзвичайний та Повноважний Посол Республіки Корея в Україні Лі Янг-Гу, Консул Республіки Корея в Україні Сео Кванг-Хьон, та секретар Посла Республіки Корея в Україні Катерина Алешко.

• **13 квітня** – команда факультету комп'ютерних наук посіла 1 місце на Всеукраїнській олімпіаді з програмування серед команд Миколаєва. Цього року в олімпіаді брали участь 10 команд ЧНУ імені Петра Могили, із яких 7 команд – новачки. Наша краща команда в складі Петра Мудрієвського, Олександра Равського та Олександра Єрмолаєва традиційно посіла перше місце серед миколаївських команд.

• **15 квітня** – з метою налагодження співробітництва між Університетом штату Іллінойс (Чикаго, США) та Медичним інститутом ЧНУ ім. Петра Могили до Могилянки завітав професор Університету Іллінойсу Ара Текіян.

• **17 квітня** – відбулось вручення сертифікатів слухачам модулю «Кращі Європейські практики з водної безпеки задля досягнення цілей сталого розвитку». Проект міжнародних європейських студій Жана Моне та програми ЕРАЗМУС+ стартував в Могилянці 1 вересня минулого року та мав на меті популяризацію кращих водних практик в галузі безпеки водних ресурсів.

• **19 квітня** – на базі кафедри екології Медичного інституту ЧНУ ім. Петра Могили відбувся фестиваль до Дня навколишнього середовища. У рамках фестивалю студенти 4 курсу спеціальності «Екологія» організували та провели вікторини та ігри, розраховані на перевірку знань про екологію та стан довкілля, а основною метою фестивалю було об'єднання студентів університету та екопросвіта.

• **19 квітня** – у ЧНУ ім. Петра Могили відбулась Всеукраїнська науково-практична конференція «Актуальні проблеми протидії дискримінації в українському суспільстві». Конференція проводилась у рамках реалізації соціального проекту з протидії дискримінації «Миколаїв – місто рівності».

• **22 квітня** – в Могилянці відбувся конкурс корейської мови від Інституту Седжонг. Інститут Седжонг в Миколаєві – це курси корейської мови та культури за підтримки управління Республіки Корея та Чорноморського національного університету імені Петра Могили. Конкурс корейської мови проходить кожної весни.

• **24 квітня** – у ЧНУ ім. Петра Могили пройшла «Битва факультетів –2019». Це був незабутній екскурс у 80-90 роки минулого століття.

• Університетські бесіди

Щаслива жінка – освічена жінка

Маємо змогу поспілкуватися із доцентом кафедри англійської філології, кандидатом філологічних наук, доцентом ЧНУ ім. Петра Могили – Тетяною Павлівною Остапчук.

– Чому Ви обрали саме англійську мову і загалом філологію?

– Коли ми вступали до університету, правила вступу помітно відрізнялися від теперішніх. Ми могли обрати лише один вуз і тільки одну спеціальність. Вибір університетів у місті на той час був невеликий, лише чотири великих університети. У школі я дуже добре орієнтувалася в математиці та хімії, це були мої улюблені предмети. Але коли постало питання, куди йти вчитися, то я обрали педагогічний вуз і у мене була спеціальність «Українська мова та література та англійська мова і зарубіжні літератури». Так сталося, що навчаючись на третьому курсі, я пішла працювати у свою школу, викладала англійську мову, з того часу я більше захоплююся саме англійською мовою.

– У 1997 році Ви закінчили філологічний факультет Миколайівського державного педагогічного інституту. Чим вам запам'яталися студентські роки?

– Студентські роки були дуже класні, особливо у порівнянні зі шкільними, тому що школу я страшенно не любила, хоча у мене були досить гарні викладачі, яким

я дуже вдячна за знання. А студентські роки – це роки абсолютної самостійності після школи, коли тебе ніхто не контролює, і ти за все відповідаєш сам. У нас була дуже класна студентська група, ми й досі усі товаришуємо і обов'язково зустрічаємося кожні 5 років.

– Яких труднощів Ви зазнали у період навчання?

– Особливих труднощів я не пам'ятаю, тому що я дуже любила вчитися. Єдиним складним завданням для усіх студентів, порівнюючи із сьогоднішнім, було встигнути вчасно у читальну залу, аби взяти ту книжку, яка тобі потрібна для підготовки до семінару. Оскільки інтернету тоді не було, студенти мали довго працювати усією групою у читальній залі.

– У 2007-2008 роках Ви проходили стажування у штаті Пенсільванія. Вам сподобалося перебувати в Америці?

– Для мене це був новий і незвичний досвід, тому мені, звичайно, сподобалося. Ми десять місяців були в Америці усією сім'єю, це досить тривалий період. Це було для нас і пригодою, і цікавою практикою.

– В Америці якесь інше ставлення людей до навчання та до освіти загалом?

– Звичайно, те що було в Америці десять років тому, відрізнялося від того, що було у нас десять років тому. Наприклад, те що було в Сполучених Штатах раніше,

починає з'являтися у нас досить нещодавно. Наприклад, реформа в школі: відсутність домашніх завдань, позитивне ставлення до дітей, поєднання навчання із деякими видами ігор. Це все починає у нас тільки з'являтися, і можливо, скоро принесе свої плоди і у нас.

– У Пенсільванії дуже багато гарних та популярних міст. У яких містах за період стажування Ви мали можливість побувати?

– Завдяки програмі «Fulbright» я перебувала у містечку State College, його інфраструктура повністю спрямована на обслуговування величезного університету Penn State College. Місто дуже зручне тим, що воно розташоване у чотирьох годинах їзди від найпотужніших центрів східного узбережжя. Тобто всього чотири години до Нью-Йорку, Вашингтону, Філадельфії. Наша сім'я побувала в усіх цих містах. Крім того, я подавала заявку на участь в Асоціації американських компаративістів, вона відбувалася на Long Beach, що у Каліфорнії. А загалом, ми зупинялися в багатьох містах, тому мали можливість побачити Америку різною. А найкращим спогадом цієї подорожі став Великий каньйон на території національного парку «Гранд-Каньйон».

– У 2005 році Ви захистили кандидатську дисертацію. Як можете описати цей етап свого наукового життя?

– Мені було дуже цікаво. Тим паче, що я роблю завжди тільки те, що викликає в мені інтерес, коли це потрібно комусь, а не мені, то мій ентузіазм дорівнює нулю. Ці роки я згадую з теплом і вдячністю, адже я спілкувалася із такими ж завзятими науковцями і мала багато можливостей вивчати і досліджувати щось нове.

– У 2016 році Ви стали випускницею міжнародного освітнього проекту Salsburg Global Seminar, тож мали можливість побувати у Європі. Де сподобалося більше, в Америці чи в Європі?

– Америка і Європа дуже різні, що там, що там було дуже цікаво і в плані навчання та роботи, і в плані цікавих місць та подорожей. Це загалом досить великий досвід, це нові враження, які не можуть не сподобатися.

• Університетські бесіди

– Окрім наукової діяльності, чим Ви ще займаєтеся і що Вас цікавить?

– Крім роботи я ще маю свою сім'ю. Я вважаю, що це найголовніше в житті кожної людини. Тому моя родина, мої діти і є моїм хобі, якщо можна так сказати.

– Наразі маєте змогу подорожувати?

– Зараз я залучена до проектів університету Саарланду. Восени, коли ми були на конференції, наші колеги влаштували нам поїздку до Люксембурзького університету. Це так званий академічний туризм, він дає можливість трошки подорожувати.

– Які поради ви можете дати студентам, які збираються обрати чи вже обрали філологію?

– Основне завдання для філолога – це виробити своє критичне мислення і критичне ставлення. І, звичайно, якомога більше читати

різноманітну літературу, як наукову, так і художню.

Анна Остапенко

• Корисно студенту

Ти давно не бачив свого однокласника? Цікавишся, чого він не ходить на пари? Ти староста, яку ігнорують? Чи викладач, у якого закінчилися клітинки, куди ставити н-ки? Велкам сюди. Зараз з'ясуємо, де ж вони, загублені й не знайдені студентики.

Студенти, часом, дуже примхливі істоти, їм важко догодити. Для комфортного навчального процесу їм необхідні приємна атмосфера в аудиторії (поменше уваги до своєї персони, щоб спокійно посидіти й піти додому), бадьорий викладач, що не буде засинати разом зі студентами і розкаже щось цікаве, поменше домашнього завдання (бо не факт, що вони прийдуть наступного разу на пару й при цьому не зненавидять усіх), харчування (сходити на перерві в «Фішку», «Булошну», ідально, щоб потім не нудитись і не сидіти голодним), і моє найулюбленіше – якась погода. Якесь? Так, якесь. Самі студенти не знають, якої погоди їм треба: похмуро – усі позіхають, хочеться спати, сонце – гріє голову, хочеться гуляти, дощ – мокрі ноги, холодно, хочеться сидіти вдома, сніг – «а нас закриють на карантин?».

Саме погода є одним із найважливіших факторів, який має вплив на студента. І людина, яка ще вч-

Перша пара? Я ще посплю

ра робила всі пари, уважно складала сумку ввечері, може вже вранці подивитись у вікно і сказати собі: «Погода фігня, залишусь краще вдома».

У середньому кожен студент на день має по 4-5 пар, виходить, що ми ходимо в університет май-

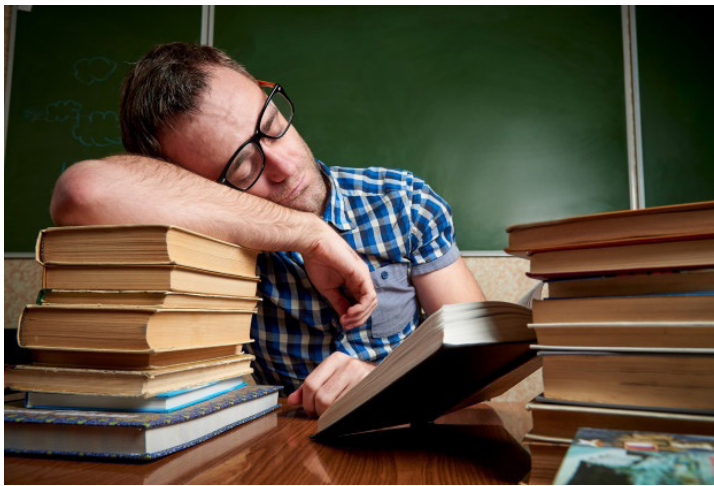
що пари кожен день ті самі, а на таке дійство можна потрапити лише раз. Тому не шкода.

А цей абзац для любителів поспати вранці подовше, бо хтось всю ніч залипав у Youtube. Знайома ситуація: будильник лунає вже півгодини, ти переводиш його всьоме на 5 хвилин з надією поспати хоча б ще трошки (один з моїх найулюбленіших самообманів). Але ти настільки захопився розгляданням кольорових снів, що провтикав черговий аларм, а як результат тобі доводиться їсти похашцем печиво дорогою до універу (і без чаю!).

Але так роблять не всі :) Деякі студенти із задоволенням ніжаться в тепленькому ліжечку (можуть же собі дозволити). Типу «перша пара – ну я

ще посплю, піду на третю, або взагалі завтра». Завжди по-доброму заздрила таким людям. Зазвичай вони нікуди не поспішають, не переймаються, (принаймні до сесії), і самі створюють собі графік, підпорядкований тільки їхнім бажанням і настрою. Теж хотіла б такий мати, але чомусь у всіх стовбчиках у мене записані лише пари, незалежно від моїх вподобань.

Щось відволіклися. Отже, сильні духом, або ті, хто не пропускає,

же як на роботу, з 9:00 до 17:00. І так 5 днів на тиждень. Не завжди у вихідні проходять якісь цікаві заходи чи виставки, тому доводиться жертвувати своїм навчальним процесом задля того, щоб подивитись на Кінний миколаївський чемпіонат чи сходити на зустріч з письменником рідного краю (так, я знаю, мої смаки специфічні). А перенести таку подію не можна, і пропускати також не хочеться. Можна аргументувати це ще тим,

• Корисно студенту

бо боїться, що відрахують, готові вранці їхати у набитих маршрутках, як шпроти у банці – майже не тримаючись (ну, загалом, навіщо, якщо тебе й так підпирають з усіх боків). Або ці безнадійні потуги влізти до набитої дощенту залізної коробки спонукають тебе реально уявити себе шпротиком, хоча насправді ти оселедець. Бажання приїхати вчасно робить дива. Що ж, тут навіть може зав'язатися романтична п'ятихвилинка – стоїш, триматися нема за що, спираєшся головою об плече якогось молодика і їдеш так до університету, поки зупинка не розлучить вас.

Буває й таке: їдеш з подругою до університету, майже зайшли в аудиторію, і тут вона каже: «Може, підемо краще погуляємо?» Всее. Мозок хоче пити каву, їсти морозиво, пліткувати. Бажання весело провести час розколює той гранітик науки, який обіцяла ще на першому курсі старанно гриз-

ти. Парам нічого не залишається, як нещадно програти у цьому двобою. Іноді реально важко встояти перед такою пропозицією, особливо, коли предмет, який викладають, тобі зовсім не цікавий. Застати студента на такі пари може тільки загроза відрахування чи сесія, що все наближається, і єдине, що тобі треба для щастя – це 60 балів. Часто студенти довго не ходили через відомі тільки їм поважні причини, а потім, коли приходить час повернутися блудному сину, просто бояться реакції викладача – може, буде сварити чи не захоче слухати.

Думаю, найгіршою причиною відсутності студентів, яка тільки може бути, є погана атмосфера в колективі або під час пари. Булінг – одне з найпопулярніших слів в українських новинах за останні роки. Звісно, університет – це не школа, але будь-який колектив не застрахований від такого, кожен

може стати жертвою. Ще гірше, коли страху піддається на парі вся група. Ну бувають же викладачі-фанатики, які тримають у напрузі всі години і двадцять хвилин. На такі пари ну дуууже не хочеться йти, бо сидиш увесь час, як на мінному полі, ще трохи й підірвешся. У людей бюджетних виходу немає – вони перші кидаються в атаку, а ось люди контракту залишаються прикривати не такий надійний, але все ж тил, ну або просто йдуть з пари.

Усе ж, студентські роки – це наша молодість, тож, дорогі студенти, робіть зараз так, щоб потім вам не було про що жалкувати. Ніхто не знає, що нас чекає попереду. Можливо, якась чергова непрогуляна пара, припустимо, з БЖД в майбутньому врятує вам життя.

Вікторія Козоріз

Як впоратись із весняною тривожністю?

«Квітень – найжорстокіший місяць, бузок квітне з мертвої землі, змішуючи пам'яті і бажання, перемішуючи нудні коріння з весняним дощем».

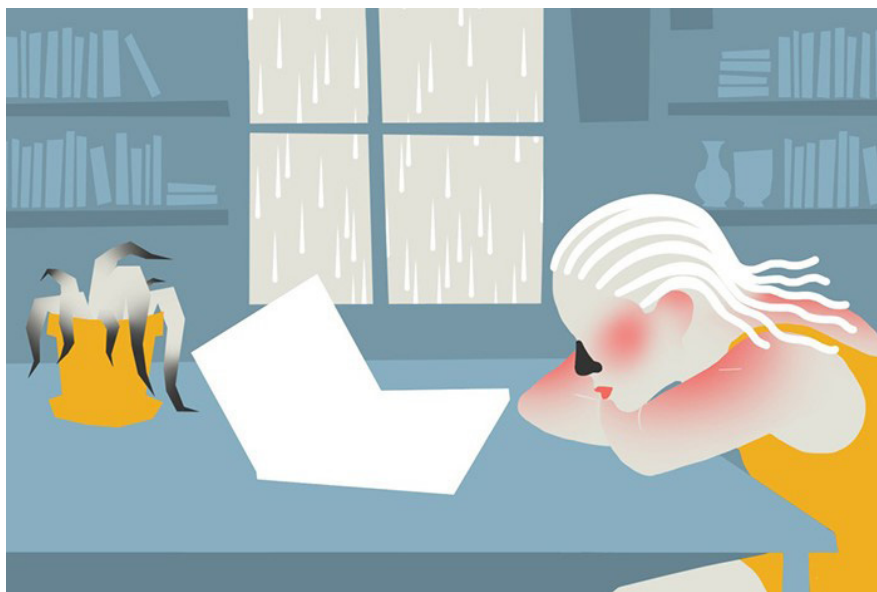
Еліот Томас Стернз

Хоча американський поет не мав вченого ступеня з психології, він доволі чітко окреслив найтяжчий для людини період після затяжної зими. Четвертий місяць року – місяць, коли усе розквітає буйним цвітом, але ми ніяк не розквітнемо самі. Чому так трапляється?

Зміни. Будь-які зміни, гарні чи погані, завжди вносять тривогу до людської свідомості. Особливо це стосується людей з високою чутливістю, які схильні до тривоги та депресії.

Спогади. Змішування пам'яті і бажання доволі ризикована діяльність, яка може призвести до тривоги та різноманітних психічних мікророзладів. Ми озираємося з ностальгією або жалем на нездійсненні мрії та бажання. Цей сезон відродження змушує нас продовжувати рухатися, можливо, занадто швидко. Ви можете думати, що ще не готові, але насправді ви ось-ось розквітнете.

Гормони. 10% людей із сезонним афективним розладом відчують, що після потепління вони

стають меланхолійними. Взимку відсутність сонячного світла змінила рівень мелатоніну, дофаміну, ендорфіну та окситоцину. Тепер світла побільшало, гормони почали активніше вироблятися, але організм до такого пробудження ще не пристосувався. Саме тому навесні ми часто тривожимося.

Усе це звучить доволі сумно. Невже ніяк не можна вплинути на свій стан під час сезонного афективного розладу? Адже навесні хочеться діяти та рухатись, захоплюватись, шукати щось нове,

закохуватись, подорожувати та досліджувати! Як усе це робити, коли ти відчуваєш себе висушеною абрикосою?

Насамперед необхідно пройти вітамінний курс, твоєму організму зараз саме цього не вистачає! Це може бути розмаїття фруктів та овочів, вітаміни у пігулках чи свіжі соки. Обов'язково проконсультуйся зі своїм лікарем, адже комплексне вживання деяких вітамінів може викликати алергічну реакцію.

Піклуйся про себе. Приймай

• Корисно студенту

ванни з піною, пий більше води, залиш токсичних людей поза колом свого спілкування, полюби себе, адже ти вартий \ варта цього. Любов до себе може творити неможливе. Знайди гармонію з власними думками та тілом. Так, я знаю, що це нелегко, та все ж таки спробуй, і результат не залишить чекати на себе. Твої тривога та страх почнуть зникати, коли ти

віритимеш у себе та любитимеш себе трошки більше.

Світлотерапія. Очевидно, що найбільш гострою потребою після зими є сонячне світло. Саме воно допоможе тобі контролювати симптоми сезонного афективного розладу. Спробуй більше часу проводити на свіжому повітрі під променями сонця.

Знайди годинку для друзів!

Проводь своє дозвілля разом з близькими та друзями, вони є джерелом позитивних емоцій. Знайди час для прогулянки, виїзду на природу, навіть сумісний перегляд нового сезону Гри Престолів допоможе тобі впоратись із сезонною тривогою!

Ксенія Василенко

Ти що, ще не бачив своєї країни?

Вітаю, шановний читач! Настав час нам поговорити тет-а-тет. Розповім про Всеукраїнський рух «Твоя Країна». Інформацію про сам рух ти можеш знайти у відкритих джерелах, скажу лише те, що рух було засновано на початку 2014 року Євгеном Демченко. Основна мета руху викладена в його девізах: «Ти що, ще не бачив своєї країни?» та «25 областей до 25 років». Суть руху полягає в тому, щоб кожен молодий українець побачив Україну до 25 років, а під час візитів мав змогу познайомитися та знайти друзів з різних регіонів, з можливістю самостійних подорожей у майбутньому.

А зараз час власне моєї історії. В лютому 2018 року я, сам того не розуміючи, змінив своє життя. Мене запросили до команди організаторів якогось візиту «Твоєї Країни» (далі – ТК). Я сказав: «Окей». Мені коротко розповіли, що це за рух і про що він взагалі. Сказати, аби я одразу ж запалав цією ідеєю – ні, і це правда. Я така людина, яка дуже рідко спалахує якоюсь ідеєю з самого початку.

Квітень 2018 року. Перший візит ТК, який я допомагав організовувати. І знаєте що? Мені сподобалось! Знову ж таки, не можу сказати, що я прямо-таки був переповнений емоціями, я просто побачив дванадцять абсолютно різних людей з різних регіонів України, від Мукачева до Харкова, від Чернігова до Кропивницького. Тут треба трохи зупинитися і пояснити, що ми намагаємось знайти з Миколаєвом людей, які не проживають в Одеській та Херсонській областях. Мови не може бути й щодо тих, хто народився, жив або зараз проживає в Миколаєві). Тож, повернемося до моєї розповіді. Три дні з неймовірно крутими людьми, прогулянками містом, історіями та піснями під гітару. Вдруге я долучився до організації візиту вже як координатор, тобто той, кого можна назвати «босом». Візит відбувся у вересні 2018 року. І останній візит, який я координував, пройшов 19-21 квітня 2019 року.

Що ж стосується процесу організації проекту, то він розпочи-

нається за 2-3 місяці до дат візиту. Звичайно, можна і за менший термін, проте якість самого візиту буде не найкраща, до того ж потрібно зробити не мало роботи. По-перше, потрібно мати команду організаторів. Це ті люди, які будуть підкидувати круті ідеї, допомагати в організації, яким можна буде довірити якісь справи тощо. Хороша команда – це запорука успішного візиту. Наступним пунктом є продумування програми. В Миколаєві не настільки багато пам'яток та крутих місць, в порівнянні зі Львовом, наприклад, аби робити візит більше трьох днів, саме тому найчастіше це п'ятниця, субота та неділя.

Завжди є обов'язкові моменти візитів, які мають бути стовідсотково, наприклад тимбилдинг: знайомство в перший день, це найперший пункт програми. Переважно це різні веселі ігри, під час яких учасники знайомляться один з одним та просто весело проводять час. Після організації трьох візитів я для себе виокремив також і обов'язкові для відвідування місця, а саме: Музей суднобудування та флоту, Миколаївський зоопарк, прогулянка річковим трамвайчиком, екскурсії центром міста (вулиця Соборна, дитяче містечко «Казка» та ін.) та яхт-клубом. До того ж, учасникам дуже подобаються екскурсії

Українським академічним театром драми та музичної комедії. А вже як ще розбавити час – вирішувати організаторам. Це можуть бути воркшопи, пікніки, музичні вечори, квартирники, літературники. Тут вас взагалі не обмежують ні в чому, головне, аби це було зроблено з душею, а учасники могли відпочити, або ж навпаки наситити один день квестами та іграми. Це не мають бути просто сухі екскурсії з мандрями містом. Чим більше фантазії – тим краще! Ще одна з фішок ТК – подорож дуже

ОРГАН ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

• Корисно студенту

дешева. Організатори намагаються домовлятися про знижку на вхід до музеїв та екскурсійні путівки. Хто знайомий з терміном «фандрайзинг», зрозуміє, чим ми займаємось.

І ще хотів би особисто вам порадити, як же легко можна потрапити на візит до інших міст. Взяти участь дуже легко. Треба лише заповнити невелику гугл-форму і чекати відповіді від організаторів. Вже тричі я читав анкети, які заповнюють учасники, і можу сформулювати декілька порад, які допоможуть вам. По-перше, пишіть від себе те, що відчуваєте. Тут якраз той випадок, коли потрібно хоч трішки вміти писати. І не треба писати стандартні речі, на кшталт, «побачити місто», «отримати нові знайомства», «класно провести вихідні» і т.д. Краще за все писати відверто та чесно. До того ж, молоді, яка не має досвіду участі у ТК, на візитах, які я організовував, надавалась перевага. По-друге, не треба кидати однакові мотиваційні листи на різні візити – це дуже легко перевірити і зрозуміти, наскільки людина заморочилась. По-третє, дайте зрозуміти, що ви дуже хочете потрапити на цей візит, що саме ви чудово впишетесь в групу з одинадцяти інших учасників.

Наостанок я попрохав учасників останнього візиту назвати

три слова, з якими в них асоціюється проект «Твоя Країна». Мені відповідали, що ТК – це люди, Україна, душевність, сміх, дружба, круті знайомства, затишна атмосфера, велике бажання знову побачитись, щирість, довіра, гостинність, автостоп, натхнення, тепло, емоції. Я також можу сказати, що для мене ТК трьома словами – неймовірно крута можливість. Можливість для всіх отримати нові знайомства, для учасників – подорожувати, для організаторів – набувати досвіду та дізнаватися щось нове про своє місто.

Ще можна дуже багато чого розказати, але тут краще один раз спробувати, ніж дві години читати. Я запевняю вас, що це того вартує! Якщо у вас виникли які-небудь запитання і ви не змогли знайти відповіді на офіційній сторінці проекту «Твоя Країна» та на сторінці у соціальній мережі Facebook, ви завжди можете запитати особисто мене, як в стінах нашого університету, так і завдяки всесвітній мережі Інтернет.

Максим Кузнєцов

• Легко про складне

Космос України!

Як багато ви знаєте про космос і усе, що з ним пов'язано? Скоріше за все, як і я – небагато. Впевнений, що більшість не слідкує за новинами з досягнень і розвитку космічної галузі та не зможе вичерпно розповісти про діяльність Ілона Маска (крім того, що він «запустив машину в космос» і працює над створенням Гіперлупу (англ. – Hyperloop)). Проживаючи в такому інформаційному вакуумі щодо цієї інноваційної

та важливої теми, я відвідав лекцію про космос. Просто побачив оголошення, що якась компанія Space Logistic Ukraine приїздить до Миколаєва із лекцією. Чому б не піти? П'ятниця, жодних планів, а ще й безкоштовно. В результаті я для себе відкрив не лише космос, а й дещо інше, більш мирське. Це та сама компанія Space Logistic та те, чим вона займається. На лекції часу було обмаль і поки ми, як в трансі, слухали про карликові планети, галактики та сузір'я, часу, аби послухати вичерпно про діяльність цієї компанії в Україні, не вистачило. Саме тому я вирішив розібратися в цій темі.

Розпочнемо знайомство з самого початку. Засновником компанії

Space Logistic Ukraine є Дмитро Легеза. Відкриті джерела обмежуються новинами за 2014-2015 роки, де Дмитро згадується як голова Дніпропетровської міської організації – партії «УДАР» Віталія Кличка. Однак 28 серпня 2015 року відбувається злиття партії «УДАР» та Блоку Петра Порошенка «Солідарність». Якраз з цього дня згадки про Дмитра, як про політичного діяча, в регіональних ЗМІ зникають, а з'являються вже з другої половини 2018 року по всій Україні, як про засновника компанії, яка прагне побудувати космопорт. Також Дмитро є засновником фонду Foundation of the Development of Ukraine. 16 жовтня 2018 року на сторінці Space Logistic Ukraine у соціальній мережі Facebook публікується перший пост про основні принципи та цілі діяльності компанії. У кінці тексту крім Дмитра Легези

• Легко про складне

вказаний також Валентин Гаденов (Valentin Gadenoff) як керуючий партнер.

Валентин – та людина, яку я найкраще запам'ятав з лекції, оскільки саме він був спікером і розповідав про все, що знаходиться за межами верхніх шарів атмосфери нашої планети. Він є одним з небагатьох астроблогерів на пострадянському просторі. У інтерв'ю Радіо Свобода від 29 червня 2017 року Валентин розповів про себе: народився в місті Прокоп'євськ, Кемеровської області, там закінчив школу, пішов в армію, а потім вступив до медичного університету. Через декілька місяців після путчу в Росії (18-21 серпня 1991 р.), Валентин, у віці 24 років, виїздить до Європи (незаконно перетинаючи кордон). Там певний час подорожує, аж поки не зупиняється у Швеції. Сам він неодноразово наголошує на тому, що не є вченим та астрофізиком, оскільки сам всьому навчився і не має жодної спеціальної освіти. Проте як сам я зауважив під час лекції, Валентин отримує колосальне задоволення від своєї роботи.

На його сторінці у Facebook можна знайти наступний пост від 25 вересня 2018 року: «Моє перебування в Україні приймає несподіваний поворот! Тільки вчора зустрічався со своїм чита-

телем, адвокатом, для того, чтобы обсудить, как уладить проблему за просроченное пребывание в стране перед отъездом в Швецию, однако Матрица похоже не хочет, чтобы я вас покинул. Ко мне обратилась группа бизнесменов во главе с Дмитрием Легезою и Татьяной Люлькой с предложением, чтобы я остался в Украине и продолжал заниматься популяризацией космоса и проблемой передачи космической промышленности народу Украины! Это всё неспроста, но одно мне становится понятным, что не только я один вижу выгоды такой передачи, где помимо политической выгоды в поднятии своего международного статуса, страна получит также экономические выгоды, такие как вклад частных лиц в космическую индустрию, где каждый гражданин может взяться за дело и предложить свои услуги в развитии космоса, что явно приведёт к инвестициям и созданию новых рабочих мест, а самое главное, в какой-то степени предотвратит утечку мозгов из страны. Я думаю, что при публичном доступе, это также приведёт к саморегуляции экономики в космической индустрии, так как появятся предложения от частных лиц по производству космической продукции...».

Під час лекції Валентин розповідав про те, що Space Logistic Ukraine зацікавлена в побудові космопорту і навів безліч фактів, що це є реальністю і для цього не потрібно виділяти трильйони доларів. Для отримання більш детальної інформації про компанію Space Logistic Ukraine я провів невелике інтерв'ю із Тетяною Люлькою, яка була згадана раніше у пості Валентина Гаденова. До речі, Тетяна є онучкою Архипа Михайловича Люльки – видатного українського конструктора авіаційних двигунів, члена-кореспондента та ака-

деміка Академії Наук СРСР.

– Ви були у витоків компанії Space Logistic Ukraine. Як все розпочиналось?

– Взагалі-то я один з ідеологів цієї компанії і колись це буде легенда – розповідати, як все починалося. Але насправді хотілось знайти якусь цікаву тему для України, щоб вона була інноваційна, проривна. Минулого літа у мене з моїм бізнес-партнером Дмитром виникла ідея: а чому б не зайнятися темою космосу. Була заснована компанія і ми почали шукати, що можна робити. Спочатку ми думали, що це може бути конструкторське бюро і ми зможемо будувати супутники і щось таке створювати, але зрозуміли, що це все чудово, але майданчику звідки запускати супутники та інші носії в Україні немає. Тому ми почали цікавитися, чи є проект побудови космопорту в Україні.

– Тобто на сьогодні основна ціль діяльності вашої компанії – це створення космопорту, як така собі основна, перша, базисна віха розвитку космічної сфери в Україні?

– Я скажу так, ми шукали, яка тема може стати магнітом для розвитку галузі в цілому, бо для будь-чого, навіть для держави, потрібна якась концепція, яка буде розвивати цю тему. Ось ми зрозуміли, що космопорт може бути тою силою, яка буде розвивати космічну галузь в цілому. І ми не помилились, бо за шість місяців інформаційної, дуже таки потужної компанії, у нас окремий відділ цим займається. Дуже смішно сказати, але за останній тиждень вже навіть три політики, які балотуються на посаду Президента України, заявили про те, що Україні потрібен космопорт. Розумієте? І ми прекрасно розуміли, що це у зв'язку з тим, що ми почали активно пропагувати цю ідею.

– А чи можете ви сказати, хто про це говорив?

– Так, може! Андрій Садовий (ред. – розмова відбулась 3-го березня, до того, як Андрій Іванович зняв свою кандидатуру), Юрій Бойко і Сергій Носенко. І ще остання згадка була три дні тому: генеральний директор «Южмаша» (ред. – Південний машинобудівний завод ім. А. М. Макарова – Південмаш, розташований у місті Дніпро) Войт Сергій Миколайо-

На фото зліва направо: Валентин Гаденов, Тетяна Люлька та Дмитро Легеза

• Легко про складне

вич також заявив про побудову космопорту. І Дмитро дав коментар, що ми переконані, що це піар, і що вони планують витратити на космопорт 50 млрд. долл. При тому, що той же Ілон Маск будує в Техасі свій космодром за 15 млн. долл. Ми провели перемовини буквально ось сьогодні, Дмитро зустрічався з українською компанією, яка взялась нам виконувати науково-дослідницьку роботу за територіальною складовою. Тобто вони дадуть нам чітку відповідь, де в Україні може бути побудований космопорт.

– **Наскільки я розумію, перший етап роботи – це аналіз території, де можна буде побудувати космопорт?**

– Так, туди входить балістична та екологічна складові.

– **А чи є у вас якісь плани на найближчий рік-два?**

– Так, безумовно. У нас вже є плани на найближчі п'ять років. Друга складова – це зміна законодавства, тому що ми наголошували на тому, що сьогодні все, що пов'язано з космічною галуззю, знаходиться під монополією держави. І поки не буде прийнято відповідних законопроектів все, що ми робимо, може підпадати під санкції. Жодний приватний інвестор не може принести гроші і будувати, розробляти супутники, будувати ракетносії, оскільки це одразу підпадає під порушення закону. Тому ми перед собою ставимо мету прийняття відповідного закону. Нас дуже радує, що за ці два тижні, окрім Тетерука (ред. – Андрій Тетрук є народним депутатом VIII скликання від партії «Народний Фронт»), який подав свій законопроект, подав законопроект також і Комітет промислової політики і, як аналізував наш юрист, він є набагато кращим, ніж той, що підготував Тетерук. Тому є надія, що Верховна Рада в цій складовій прийме законопроект. А третім ми, як тільки отримуємо документ, впроваджуємо соціальну складову. Активно починаємо вести перемовини з інвесторами і з державними структурами, тому що ми вже отримали підтримку від відповідної держструктури в цьому проекті. І четвертий напрямок – ми вже починаємо вести перемовини з інженерами зі створення власного конструкторського

бюро.

– **У вас доволі амбіційні плани, які потребують великих грошей. Зараз ви маєте якийсь фінансування?**

– Зараз фінансування здійснюється на кошти з бізнесу Дмитра, він заможна людина. Поки що ми не маємо планів залучати інвестиційні кошти.

– **Вже доволі просто зрозуміти, яку функцію виконує Дмитро в вашій компанії, а яку виконуєте Ви? Згідно ваших постів у мережі Facebook, ви активно розповідаєте світу про компанію і загалом про Україну, відвідуючи різні конференції, як в межах країни, так і ззовні.**

– Я – керуючий партнер, на мені концепція, робота з персоналом та піар.

– **Яку функцію у вашій компанії виконує сьогодні Валентин Гаденов?**

– Почнемо з того, що він сьогодні в Україні знаходиться нелегально. В нього паспорт Швеції і він мав поїхати з України ще три місяці тому, але ми його не відпускаємо, та і він сам не хоче їхати. Тому найближчим часом ми плануємо його відправити в Швецію, він 2-3 місяці буде там, а потім ми його офіційно приймемо на роботу. Тобто він у нас сьогодні на посаді астроблогера-консультанта.

Після отриманої інформації, мене зацікавило питання законопроекту від нардепа Андрія Тетерука, оскільки це вже абсолютно інший рівень. Дійсно, 18 жовтня 2018 року Андрій Анатолійович подав до Верховної ради України проект Закону № 9219 «Про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння розвитку космічної діяльності та залучення інвестицій в космічну галузь України». 27 лютого 2019 року за проектом Закону, який подав Тетерук, було опубліковано висновок Комітету з питань промислової політики та підприємництва. Того ж дня до Верховної Ради надійшов інший законопроект з того ж Комітету № 10096 «Про внесення змін до деяких законів України щодо демонополізації та розвитку космічної діяльності».

Законопроект Комітету до сьогодні ще не включений до порядку денного і знаходиться на стадії розгляду. А от законопроект нар-

депа Тетерука було включено до порядку денного 2679-VIII (десята сесія восьмого скликання Верховної Ради) від 07.02.2019, але розгляду до сьогодні не відбулось. Якщо узагальнити усі запропоновані зміни до Законів України «Про підприємництво» та «Про космічну діяльність», то при прийнятті Верховною Радою проекту цього Закону приватні інвестори зможуть здійснювати підприємницьку діяльність, пов'язану «з розробленням, випробуванням, виробництвом та експлуатацією ракет-носіїв, у тому числі з їх космічними запусками». Проте буде збережено державне ліцензування як «регуляторний вплив держави на діяльність суб'єктів господарської діяльності у цій сфері».

Але і на цьому я не зміг зупинитися і зажадав невеликого коментаря від доктора політичних наук та декана факультету політичних наук Чорноморського національного університету імені Петра Могили – Шевчука Олександра Володимировича. Докладно усе йому розповівши, поставив всього декілька запитань: потрібен чи не потрібен космопорт Україні? І як до цієї ситуації ставиться сам Олександр Володимирович?

Відповідь була наступною: «По-перше, будь-які інновації, які йдуть на рівні держави, завжди є корисними. Приватна це чи державна ініціатива – це інше питання. Зараз це знаходиться в сфері впливу держави і присутня державна монополія, оскільки це є стратегічна галузь, то, безперечно, справа позитивна. Але всі речі – будівництво космопорту і так далі, повинні знаходитись під контролем держави з суворим дотриманням всіх вимог та норм. По-друге, будівництво надасть можливість забезпечити людей новими робочими місцями, забезпечити притік інвестицій, дасть можливість розвивати туризм – це інфраструктура, дороги, готелі тощо. Це річ позитивна, але з дотриманням всіх вимог, які існують. Можна пригадати деякі такі речі в космічній галузі, наприклад, аварія Челленджера та інші катастрофічні випадки, які можна довго згадувати. І, відповідно, все повинно суворо контролюватися державою.

Що стосується політичної волі і політичних сил, по-перше, зако-

• Легко про складне

нопроект поданий, тобто вже є бажання. По-друге, я вважаю, що ще багато речей будуть пов'язані з майбутніми парламентськими виборами, в залежності від того, які політичні сили прийдуть. Мені здається, що тут вплив проросійських сил також буде значним, оскільки Росія позиціонує себе як космічна держава, і тут Україна явний конкурент, зважаючи на ті санкції, які зараз накладені на Росію за анексію Криму та за агресію на Донбасі. Це з боку Росії викличе супротив, але супротив – супротивом, а головне, щоб внутрішні політичні сили України

могли консолідуватись навколо цього питання.

Моя особиста точка зору – справа абсолютно корисна, зважаючи на нові робочі місця і на можливість подальшого розвитку України в цьому плані. Тим більше, якщо пригадати розвиток космічної галузі в Україні, то вона доклала до цього ну дуже багато зусиль – той же Южмаш з будівництва ракет. Україна має для цього потенціал. Це дало б можливість підприємствам по всій країні, а не лише в околицях космодрому, бути зацикленним відповідним чином на виробництві. Будуть працювати

українці, вони будуть сплачувати податки, а податки – це соціальна сфера, ну і так далі. Тобто супротив ззовні буде, але головне – це консолідація всередині України, як політична, так і економічна, і наукова».

Ось такі процеси відбуваються в Україні щодо розвитку космічної галузі. Єдине, що можна сказати наостанок, так це те, що зі збереженням темпів зацікавленості до цього питання, дуже скоро всією країною можуть лунає гасла «Космос Україні!».

Максим Кузнєцов

• Новини

Студенти-політологи ЧНУ ім. Петра Могили знову стали призерами конкурсу наукових робіт

Наприкінці березня в Чернівецькому національному університеті ім. Юрія Федьковича відбувся фінальний тур Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з галузей знань та спеціальностей за напрямком «Політологія». Вже другий раз поспіль студенти-політологи ЧНУ ім. Петра Могили отримують призові місця на цьому етапі змагань.

Щоб потрапити до фіналу студентам-політологам потрібно було посісти 25 перших рейтингових місць, випередивши близько 60 суперників. Таким чином, за звання кращих боролись представники провідних українських ЗВО: Чернівецького національного університету імені Ю. Федьковича, Київського національного економічного університету імені В. Гетьмана, Сумського державного університету, Харківського

національного університету імені В. Каразіна, Ніжинського національного університету імені М. Гоголя, Національного університету «Львівська політехніка», Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника, Національного університету «Києво-Могилянська академія», Дніпровського державного університету внутрішніх справ, Національного університету «Острозька академія», Донецького національного університету імені В. Стуса, Житомирського державного університету імені І. Франка, Львівського національного університету імені І. Франка та Чорноморського національного університету імені Петра Могили.

Варто зазначити, що найбільше фіналістів було від Могилянки: Єлизавета Єрмакова, Валерія Химинець та В'ячеслав Шпаков.

Крім того, студенти-політологи нашого університету були єдиними з півдня України, хто пройшов до фіналу.

Під час науково-практичної конференції, яка тривала 9 годин, студенти-політологи мали представити власний доробок у дослідженні актуальних тем сучасного політичного світу. Серед представлених тем найбільший інтерес викликали: «Технології використання масових акцій у політичній боротьбі», «Технології використання кольорової палітри в рамках проведення передвиборчої кампанії», «Локальні політичні режими Львова та Івано-Франківська: бінарне порівняння», «Досвід впровадження адміністративно-територіальної реформи у європейських країнах в контексті децентралізації», «Digital PR-технології у передвиборчих президентських кампаніях США та Франції 2016-2017рр.» та інші.

За призові місця велась запекла конкурентна боротьба. Представники Могилянки активно обговорювали роботи колег та ставили цікаві питання іншим учасникам. Призові місця посіли В'ячеслав Шпаков (531 група) та Єлизавета Єрмакова (431 група). Студентів нагородили дипломами третього ступеня.

Прес-центр ЧНУ
ім. П.Могили

ОРГАН ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

Студенти Медичного інституту ЧНУ ім. Петра Могили нагадали, що питання університетської клініки в Миколаєві досі не вирішено

9 квітня в Миколаївській міській раді провели чергове засідання сесії міськради. Нагадаємо, що ЧНУ ім. Петра Могили досі чекає рішення щодо передачі недобудови на перетині вулиць 3-я Слобідська та Колодязна для університетської клініки. Аби нагадати про невирішене питання, студенти Медичного інституту Могилянки прийшли до стін Миколаївської міськради з плакатами та закликами.

Доктор медичних наук, професор Медичного інституту ЧНУ ім. Петра Могили Микола Клименко зазначив: «Зараз в Україні уже багато університетів мають свої власні клініки. В інших містах під університетські клініки передали кращі лікарні, які уже були відремонтовані та обладнані. А ми в Миколаєві вже три роки не можемо домогтися, щоб нам віддали недобудову, яка уже в напівзруйнованому стані»

Університетська клініка стала б поштовхом для важливих змін у медичній сфері, а також відкрила б нові можливості для міста та містян. Окрім бази для практики студентів, які мали б змогу отримати досвід до початку роботи за спеціальністю, клініка забезпечила б нові робочі місця для спеціалістів різних галузей медицини. Крім того, містяни отримували б якісне медичне обслуговування на сучасному рівні, не сподіваючись на столицю та закор-

донні медичні заклади.

Після мирної акції студенти та викладачі пройшли на сесійне засідання, де виступив професор ЧНУ ім. Петра Могили Микола Клименко. Сергій Карцев, Дмитро Січко, Олена Кісельова та інші депутати підтримали передачу недобудови університету, зазначивши, що це вплине на престиж міста та здоров'я містян.

Тетяна Казакова, секретар міськради, запропонувала компромісне вирішення питання, аби начальник управління комунального майна Мкртич Мкртчян уже почав готувати документи на міністерство про те, що місто готове передати недобудову, поки будуть

проходити консультації та обговорення.

Представника ЧНУ ім. Петра Могили заслухали, депутати були налаштовані вирішити цю проблему, однак під час голосування щодо включення питання в порядок денний наступного пленарного засідання сесії не вистачило голосів.

Сподіваємось, що депутати повернуться до вирішення цього питання на наступній сесії та приймуть рішення, яке піде на користь громаді Миколаєва.

Прес-центр ЧНУ
ім. П.Могили

Викладачі ЧНУ ім. Петра Могили взяли участь у X щорічній Міжнародній науковій конференції в Інституті філології Київського університету ім. Б. Грінченка

5 квітня в Інституті філології Київського університету ім. Б. Грінченка відбулась X щорічна Міжнародна наукова конференція. Викладачі кафедри української філології, теорії та історії літератури Могилянки професор Тетяна Шестопалова та доцент Наталя Лебединцева взяли участь у заході.

Цього року конференцію «Літературний процес: моделі, матриці, категорії» організували за співпраці грінченківців кафедри

української літератури і компаративістики з МОН України, КНУ ім.Т. Шевченка, ЛНУ ім.Т. Шевченка (Старобільськ), Інститутом літератури ім.Т. Шевченка НАН України, Гданським університетом (Республіка Польща), Загребським університетом (Республіка Хорватія) та Ланьчжоуським політехнічним університетом (Китайська Народна Республіка). Це свідчить про актуальність цього річної тематики.

Професор Тетяна Шестопалова була модератором дискусійної платформи «Моделі ідентичностей у літературно-мистецькому дискурсі» та заохотила обговорення питання ідентичностей у трилогії Богдана Бойчука «Паноптикум ДіПі».

Доцент Наталя Лебединцева була учасником дискусійної платформи «Проблеми понятійно-категоріального апарату новітньої гуманітаристики». За доповідь на

• Новини

тему «Теорія тілесності на перетині філософії та літературознавства» отримала високу оцінку науковців.

Зазначимо, що пленарне засідання та дискусійні платформи позитивно вплинули на професійний інтерес та викликали жваві обговорення. Все це сприяло більш глибокому розумінню тем, що розглядали під час зустрічі, а також стимулювало до нових наукових знахідок.

**Прес-центр ЧНУ
ім. П.Могили**

До Могилянки прибув з візитом професор Університету Іллінойсу Ара Текіян

15 квітня до ЧНУ ім. Петра Могили завітав професор Університету Іллінойсу Ара Текіян. Професор прибув з метою налагодження співробітництва між Університетом штату Іллінойс (Чикаго, США) та Медичним інститутом ЧНУ ім. Петра Могили.

Нагадаємо, що в квітні минулого року ректор ЧНУ ім. Петра Могили Леонід Клименко разом із директором Інституту філології Олександром Пронкевичем здійснили робочу поїздку до США. Під час візиту було підписано Мемо-

рандум про співпрацю з Департаментом медичної освіти Університету штату Іллінойс, а у листопаді стало відомо про ратифікацію угоди між університетами.

У перший день візиту Ара Текіян зустрівся з ректором ЧНУ ім. Петра Могили Леонідом Клименком, проректором з наукової роботи Володимиром Беглицею, проректором з науково-педагогічної роботи та питань розвитку Миколою Клименком, директором медичного інституту Геннадієм Грищенком і начальником відділу

міжнародних зв'язків ЧНУ ім. Петра Могили Оленою Березовською. Для гостя провели екскурсію університетом та Медичним інститутом. Професор Ара Текіян дасть експертну оцінку Медичного інституту ЧНУ ім. Петра Могили.

«Така співпраця налагодить міжнародне співробітництво нашого університету, яке дасть можливість нашим студентам та викладачам їздити до університету Чикаго на стажування», – зазначає начальник відділу міжнародних зв'язків ЧНУ ім. Петра Могили Олена Березовська.

На професора чекають відвідини лекцій та практичних занять студентів-медиків, кафедр та клініки, в яких проходить навчання студентів Могилянки спеціальності «Медицина» і спілкування з викладачами Медичного інституту. Також Ара Такіян планує прочитати лекцію про особливості медичної освіти в США та можливості імплементації цього досвіду до український реалій.

**Прес-центр ЧНУ
ім. П.Могили**

Студенти Могилянки представили науково-дослідну роботу на Second International Workshop on Computer Modeling and Intelligent Systems CMIS-2019

З 15 по 19 квітня у м. Запоріжжя на базі Національного університету «Запорізька Політехніка» проходить Second International Workshop on Computer Modeling and Intelligent Systems CMIS-2019, який проводиться в рамках проекту Erasmus+ BIOART.

У перший день презентацій доповідей у секції «Інформаційно-комунікаційні технології» (Info-Communicational Technologies) студентками кафедри комп'ютерної інженерії факультету комп'ютерних наук ЧНУ ім. Петра Могили Оленою Бондаренко (5 курс) та Іриною Сімаковою (2 курс) була представлена доповідь на тему «Internet-of-Things Device Set Configuration for

Connection to Wireless Local Area Network». Робота була підготовлена під керівництвом наукового керівника, кандидата технічних наук Ярослава Крайника.

Окрім цього, на заході представлена велика кількість доповідей за напрямками досліджень, пов'язаних з інтелектуальними інформаційними системами, комп'ютерним моделюванням та новітніми інформаційними технологіями.

Автори роботи та кафедра комп'ютерної інженерії вдячні організаторам за можливість представити результати досліджень в рамках великого міжнародного заходу.

Прес-центр ЧНУ ім. П.Могили

• **Цікаво про**

Класична музика в повсякденному житті

Сьогодні класична музика все рідше лунає в нашому повсякденному житті. Деякі впізнають її тільки через рекламу відомих брендів, а діти шкільного віку часто надають перевагу хіп-хоп музиці. Це, звичайно, також не погано, але я маю дещо вам сказати: класична музика не нудна, а навіть корисна.

Ви, мабуть, вже чули про дослідження вчених щодо впливу класичної музики на мозок і психічний стан людини. Наприклад, при прослуховуванні Моцарта перед іспитом, студент може покращити свою результативність на 30%. Експеримент назвали «ефектом Моцарта», але згодом цей міф розвіяли, повторивши експеримент, який не показав попередніх результатів. Та не варто

розчаровуватися, адже класична музика має багато інших переваг і сприятливо впливає на людину.

У нас, студентів, не дуже спокійне життя, тому прослухо-

вування Моцарта та інших видатних класиків не завадить, оскільки класична музика допоможе:

- розслабитися («До Елізи» Бетховена, «Маленька нічна сере-

нада» Моцарта);

- покращити сон (сюїта «Пер Гюнт» Гріга, «Мелодія» Глюка з опери «Орфей та Еврідика», прелюдії Шопена);

- покращити настрої («Шоста симфонія» Чайковського, «Увертюра Едмонда» Бетховен, «Прелюдія перша» (опус 28) Шопена, «Угорська рапсодія № 2» Ліста);

- запам'ятати текст (повільна частина п'єс Генделя, Бах, Вівальді);

- позбутися головного болю («Весняна пісня» Мендельсона, «Гуморески» Дворжака, «Угорська рапсодія» Ліста, «Фіделіо» Бетховена, «Аве Марія» Шуберта, вальси Штрауса).

Слухайте класичну музику, насолоджуйтеся, позбавляйтеся стресу і негативних емоцій!

Вікторія Дорошко

Велике перевтілення: які технологічні сюрпризи чекають на людство?

XXI століття – час бурхливих змін та трансформацій. Політика, економіка, культура, технології, соціум змінюються з миттєвою швидкістю. На технологіях хотілося б зосередити увагу окремо, адже вони дійсно творять новий світ, нову реальність, нову світо-систему.

Вони вже стали частиною повсякденності, тепер технології змінюють наші звички і спосіб життя. Хмарні технології, 3D-друк – ще кілька років тому ці слова були знайомі тільки вченим, а всіх інших лякали. Зараз же багато користувачів зберігають дані «у хмарах» (у соцмережах, у Drop Box), користуються фітнес-трекерами, «розумними» годинниками, електронними книгами. Та й 3D-друком тепер теж нікого не здивуєш. Що очікувати далі?

Відомий популяризатор науки, професор Мітіо Каку із США стверджує, що в найближчі роки на нас чекає комп'ютерна революція. Закон Мура – подвоєння потужності комп'ютерів двічі на рік – втрачає свою актуальність. Справа в тому, що на сьогоднішній день прогрес дійшов до транзисторів розміром в 7 нанометрів. Цей технічний процес вже використовується у процесорах планшетів Apple нового покоління, незважаючи на те, що максимально можливою раніше вважали теоретичну межу в 10 нанометрів. Технології роблять крок далі – і почнеться ера квантових комп'ютерів (їх продуктивність в тисячі разів перевершує звичайні ПК), що до-

зволить прискорити обчислення в рази.

Також професор передбачає виникнення спеціальних контактних лінз, які дозволять бачити перед собою не тільки реальний світ, а й накладені на нього віртуальні зображення. Телефон, годинник, MP3-плеєр, навігатор стануть лише іконками, відображеними на лінзі. Все це різко змінить уявлення людини про робоче місце, торгівлю, туризм, розваги. За допомогою віртуальних образів можна буде змінити картину світу в прямому сенсі слова – кольори предметів, інтер'єр і навіть зовнішній вигляд вулиці. Світ трансформуватиметься й далі і це неможливо зупинити.

Не менш важливим є й інформаційний вибух, початок якого ми відчуваємо вже зараз. Сьогодні ми тільки входимо в епоху Big Data – накопичення і обробки вражаючої кількості інформації. Якщо сьогодні ми говоримо про екзабайт інформації, що в мільйон разів більше терабайта, то до 2020 року ми будемо оперувати вже зеттабайтами, а це в тисячу разів більше екзабайт. За останні роки людство накопичило більше знань, ніж за всю свою історію. А швидкість обміну знаннями виросла в тисячі разів і продовжує зростати. Саме цей фактор дає підстави говорити про те, що в найближчі десятиліття відбудуться фундаментальні відкриття в області науки і техніки. За ступенем впливу це можна порівняти з епохою Великих географічних відкриттів.

Усі ми чули про робота Софію. Вона була спроектована таким чином, щоб вчитися і адаптуватися до поведінки людей, а також до праці з ними. Зі створенням нового сучасного робота відбувається переосмислення традиційного сприйняття про те, яким повинен бути робот в принципі. З Софією проводилися безліч зустрічей по всьому світові. У жовтні 2017 року вона стала підданою Саудівської Аравії і першим роботом в історії, що отримав громадянство. Вчені вважають, що це не кінець. Тотальна роботизація – ось з чим ми вже починаємо стикатися.

Американський вчений Фредерік Філіп Брукс зазначає, що через п'ять років ми навіть не помічатимемо роботів: вони будуть замасковані під змії, комах і павуків. Це будуть модульні роботи, здатні змінювати форму в залежності від завдання, а керувати ними будуть суперкомп'ютери за допомогою бездротового зв'язку. Поки не вдається навчити комп'ютери вирішувати два ключові завдання, які людський мозок виконує автоматично, без жодних зусиль: розпізнавання образів і здоровий глузд. Експерти вважають, що люди будуть замінювати частини тіла на механічні для збільшення своїх фізичних можливостей. Це трохи лякає, чи не так?

Список подібних технологічних трансформацій можна перелічувати до безкінечності, адже це незупинний процес, який був, є і буде. Інше питання, до чого це призведе, людських надможливостей чи технічного рабства? Наостанок зазначу, що нині людство повинно приділити особливу увагу адаптації, тому що, як не крути, а нам доведеться виживати в епоху інновацій. Головним завданням вже будуть не програми, засновані на поліпшених версіях старих технологій, а розуміння принципово нової парадигми, абсолютно нового світу, який, сподіваюся, не зітре людину на порох.

Наталія Засядько

• Цікаво про

Почуття, яке виникає, коли ми опиняємося у новій компанії, може як захоплювати, так і лякати. Особливо ця тема актуальна для студентів. В якийсь момент ми потрапляємо в абсолютно нове місце існування: переїзд з рідного міста, перший курс, зміна спеціальності або перша робота. Вам дуже пощастило, якщо у вас є вірний друг, який розділить з вами період адаптації. Але що робити, якщо везіння обійшло вас стороною?

Давайте замислимося, що може статися. Ми приходимо в нову компанію, яка практично нічого про нас не знає і не виявляє особливого інтересу. Співрозмовники обговорюють насущні проблеми, загальні теми, сміються над жартами, які розуміють тільки вони. Коли ми намагаємося подружитися з такою компанією, вона лише коротко реагує на наші спроби, проявляючи дружелюбність. Насправді, їх коло спілкування вже давно сформувалося. Не кожен захоче просто так вийти із зони комфорту і впустити в своє життя незнайому людину. І в цьому немає нашої провини.

В університеті ми вже досить вирости для того, щоб повністю сформулювати свої інтереси, тому заводити друзів стало важче. Страхітливі перспективи, правда ж? Але не все так погано, як могло б бути.

Дійсно, ми можемо потрапити в таку ситуацію, але що поганого сталося? Швидше за все, ми просто не знайшли людей, які поділяють наші інтереси. Можна зосередитися на пошуку друзів в іншому

ТРУДНОЩІ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ

місці або звернути увагу на щось інше.

Я поспілкувалася з людьми, які побували в різних життєвих ситуаціях. Деякі з них прийшли до колективу у другому семестрі, деякі переїхали в інше місто, деякі просто змінили спеціальність. Вони змогли адаптуватися, тому все не так погано.

У нашій країні, як не дивно, досить сприятливий соціальний клімат. Український народ дуже відкритий і доброзичливий, оскільки в нашому генетичному коді буквально запрограмовано заводити якомога більше соціальних зв'язків. Ми з легкістю приймаємо людей з інших закладів, міст і навіть країн, тому, що зацікавлені відкривати для себе щось нове. Дозвольте собі розслабитися і прийміть те, що ви вже вирости. Ніхто не бажає вам зла, у кожного свої турботи і проблеми, які легше вирішувати разом.

Якщо і це не позбавило вас від переживань з приводу соціалізації, то ось ще декілька аргументів. Як виявилось, в нашій країні люди більш соціально адаптовані, ніж люди інших країн, багато з яких високо цінують особистий простір.

Наприклад, Америка. Система освіти цієї країни по праву вважається кращою в світі, бо дає можливість вибирати студентам не лише спеціальність, а й її «наповнення». Студенти можуть самостійно вибирати деякі другорядні предмети. Вони так само можуть вибрати, в які дні їм відвідувати лекції тих чи інших викладачів. Таким чином американські студенти можуть і не знати, хто їх одногрупники. Завести друзів в таких умовах набагато складніше, ніж в умовах нашої країни.

Протилежний приклад – азіатська модель навчання. На відміну від американської, вона дає меншу свободу вибору. Ця модель націлена на інтенсивну передачу знань, адже азіатський регіон спрямовує всі свої сили на розвиток інфраструктури та економіки.

Отож, можна стверджувати, що соціальна адаптація – невід'ємна частина нашого життя. Нові знайомства це завжди добре, вони пройдуть успішно, якщо ви будете відкриті. Якщо ви потрапите в нову компанію на навчання або роботу, не забувайте: ви всі прийшли в одне місце, а це вже загальний інтерес і тема для розмови.

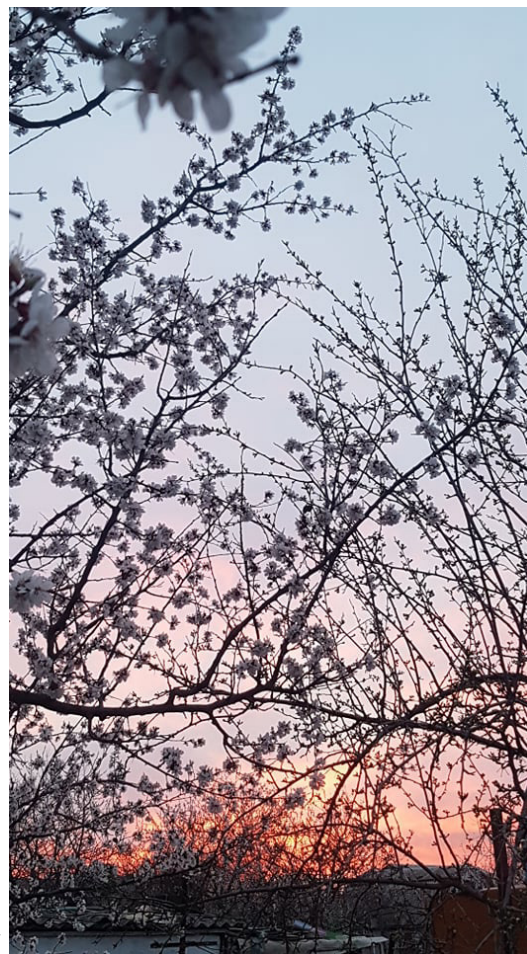
Анастасія Чулкова

• Фото місяця

Аліна Антонова

Вікторія Єрмолова

Вікторія Єрмолова

Аліна Антонова

Газета «Вагант».

Точка зору авторів може не співпадати з позицією редакції і засновника.

Адреса редакції: м. Миколаїв, вул. 68 Десанників, 10.

E-mail: studvagant@gmail.com

Web: www.chmnu.edu.ua

Газета видається з 1997 року.

Виходить раз на місяць. Публікації друкуються мовами оригіналу.

Об'єм 2 ум. др. аркуша

Свідцтво про реєстрацію МК № 478 від 19.10.2005 р.

Головний редактор: Наталія Засядько.

Редакційна колегія: Анна Остапенко, Вікторія Козоріз, Ксенія Василенко, Максим Кузнєцов, Вікторія Дорошко, Наталія Засядько, Анастасія Чулкова, Вікторія Єрмолова, Аліна Антонова.

Дизайн і верстка: Анна Недвиженко.

Відповідальна за випуск: Юлія Шевчук.

Надруковано в КП «Миколаївська обласна друкарня»

Адреса: вул. Георгія Гонгадзе (Паризької Комуні), 3.

Наклад 1 000 екз. Замовлення № _____

Підписано до друку 29.04.2019